

Leo Trotskij: De arbetslösa och fackföreningarna

[Odaterad artikel skriven någon gång mellan Kominterns andra och tredje kongress. Här översatt från marxists.org. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

I alla länder vänder borgarklassen nu de arbetslösa mot de arbetare som är organiserade i fackföreningar, allt i syfte att undergräva dessa organisationers disciplin, minska lönerna och sprida demoralisering inom proletariatet. Vår uppgift, Kommunistiska internationalens och den revolutionära fackföreningsinternationalens uppgift, består av att mobilisera de arbetslösa i kampen mot det kapitalistiska samhället. Men i nästan alla de ledande kapitalistiska länderna är det mest omedelbara hindret, eller den kapitalistiska statens mest framskjutna skyttegrav, de största fackföreningarnas apparater och ledande organ. Det är den revolutionära proletariets omedelbara och grundläggande uppgift att inta denna första skyttegrav. Det är omöjligt att störta en borgerlig regering om fackföreningarna leds av borgarklassens ombud. De gamla organisationerna stöds av en mäktig kraft, nämligen den organisatoriska automatismen och konservatismen, den inre jämvikt och det självförtroende som har utvecklats som resultatet av årtal och decennier av gradvis tillväxt och konsolidering av fackföreningarna, och de motsvarande vanor som deras ledare har skaffat sig. Men dagens förhållanden, hela situationen och framförallt den civiliserade mänsklighetens hela ekonomiska tillstånd, berövar nu fackföreningarna all sin stabilitet. Det ökande antalet arbetslösa och den växande arbetslösheten utgör kraftfulla faktorer som undergräver hela det borgerliga samhällets stabilitet, och framförallt de konservativa fackföreningarnas stabilitet. Kommunisternas uppgift består av att, genom att på ett skickligt sätt leda de arbetslösa som en del av proletariatet, kämpa för att krossa de konservativa klickarnas makt över fackföreningarna. Det är just av denna orsak som frågan om arbetslöshet måste sättas i centrum för kommunistpartiernas uppmärksamhet. Agitationen kring frågan om arbetslöshet måste få en samlad karaktär. Kommunistpartiet, dess press, den kommunistiska parlamentsgruppen och de kommunistiska cellerna i fackföreningarna måste slå an samma ton, rikta arbetarmassornas uppmärksamhet mot arbetslösheten, föra fram samma krav, och dagligen kräva att fackföreningarna driver en entydig kampanj mot det borgerliga samhället å de arbetslösas intressen, och på samma gång för hela arbetarklassens intressen. En sådan koncentrerad kamp i internationell skala kommer utan tvekan att samla massorna.